

सागरसंगैर्वर्द्धितं सलिलस्थमहोदधिजलसमुद्रं अप्रमेयं अनंतत्वात् ॥ ७१ ॥ तलेन च पेठिकया शिलोच्चयमिति काठिन्यप्रदर्शनार्थं विशेषणं श्वेतकैलासं बलवदाश्रितत्वमनेन सूचितं ॥ ७२ ॥ ७३ ॥
 ॥ ७४ ॥ सुदर्शनं नाम राजानं नम्रजितः पुत्रैर्बद्धं मुमोच देवतानां ललामं रत्नभूतं देवैरपि शिरसाधार्यमित्यर्थः ॥ ७५ ॥ कपाटेन वक्षस्तटाघातेन दंतकूरे संग्रामे अन्येतु कपाटे निजघानेति पाठं प्रकल्प्य कपाटेन ग
 सबाहुभ्यां सागरमुत्तितीर्षेन्महोदधिसलिलस्याप्रमेयं ॥ तेजस्विनं कृष्णमत्यंतशूरं युद्धेन यो वासुदेवं जिगीषेत् ॥ ७१ ॥ गिरिं यद्दृष्टेत्तु तलेन भेत्तुं शिलोच्चयं श्वे
 तमतिप्रमाणं ॥ तस्यैव पाणिः स नखो विशीर्येन्न चापि किंचित्सगिरेस्तुकुर्यात् ॥ ७२ ॥ अग्निं समिद्धं शमयेद्भुजाभ्यां चंद्रं च सूर्यं च निवारयेत् ॥ हरे देवानां ममृतं
 प्रसत्य युद्धेन यो वासुदेवं जिगीषेत् ॥ ७३ ॥ योरुक्मिणी मे करथेन भोजानुत्साधराज्ञः समरे प्रसत्य ॥ उवाह भार्या यशसा ज्वलं तीयस्यां जज्ञे रौक्मिणे यो महात्मा
 ॥ ७४ ॥ अयं गांधारां स्तरसासं प्रमथ्य जित्वा पुत्रान्नम्रजितः समग्रान् ॥ बद्धं मुमोच विनदंतं प्रसत्य सुदर्शनं वै देवतानां ललामं ॥ ७५ ॥ अयं कपाटेन जघान पां
 ज्यं तथा कलिंगान् दंतकूरे ममर्द ॥ अनेन दग्धा वर्षपूगान् विनाथा वाराणसी नगरी संवभूव ॥ ७६ ॥ अयं स्म युद्धे मन्यते न्यैरजेयं तमे कलव्यं नाम निषादराजं ॥ वेगे
 नैव शैलमभिहत्य जंभः शेते सकृन्नेन हतः परासुः ॥ ७७ ॥ ततोऽग्रसेनस्य सुतं सुदुष्टं दृष्ट्वा यंधकानां मध्यगतं सभास्थं ॥ अपातय हृल देवद्वितीयो हत्वा ददौ चोऽग्रसेना
 यराज्यं ॥ ७८ ॥ अयं सौभं योधयामास खस्थं विभीषणं मायया शाल्वराजं ॥ सौभं द्वारिप्रत्यगृह्णाच्छतघ्नीं दोभ्यां कएनं विषहेतमर्त्यः ॥ ७९ ॥ प्राग्ज्योतिषं नाम व
 भूवदुर्गं पुरं घोरमसुराणामसत्यं ॥ महाबलो नरकस्तत्र भौमोजहारादित्यामणिकुंडलेशुभे ॥ ८० ॥ नतं देवाः सहशक्रेण शेकुः समागता युधि मृत्योरभीताः ॥ द
 ध्वाचतं विक्रमं केशवस्य बलं तथैवास्त्रमवारणीयं ॥ ८१ ॥ जानंतोस्य प्रकृतिकेशवस्य न्ययोजयन् दस्युवधाय कृष्णं ॥ सतत्कर्मप्रतिशुश्राव दुष्करमैश्वर्यवान् सि
 द्धिषु वासुदेवः ॥ ८२ ॥ निर्मोचनेषट्सहस्राणि हत्वा संच्छिद्य पाशान्सहसाक्षुरांतान् ॥ मुरं हत्वा विनिहत्यौघरक्षो निर्मोचनं चापि जगाम वीरः ॥ ८३ ॥ तत्रैव ते
 नास्य बभूव युद्धं महाबलेनातिबलस्य विष्णोः ॥ शेते सकृन्नेन हतः परासुर्वतिनेव मथितः कर्णिकारः ॥ ८४ ॥

रेव दंतकूरे चेति व्याचक्ष्यः अनाथा संबभूवेति योज्यं

॥ ७६ ॥ अयं कृष्णः तं युद्धे मन्यते युद्धार्थं प्रार्थयते सर्वदेव सः इदानीं तेनैव कृष्णेन हतः शेते यथा जंभोर्देत्यः शैलं वेगेन अभिहत्य शैलाघातात् स्वयंकृतात् हतः शेतेतद्वत् ॥ ७७ ॥ ततोऽग्रसेनस्येति संधिरार्षः तथेति वा
 पाठः ॥ ७८ ॥ खस्थं खेचरं विभीषणं निर्भयं शतघ्नीं शक्तिशाल्वेन क्षिप्त्वा दोभ्यां पाणिभ्यां कंदुकवत्प्रत्यगृह्णात् ॥ ७९ ॥ भौमो भूमिपुत्रः ॥ ८० ॥ शेकुर्जेतुमिति शेषः ॥ ८१ ॥ प्रकृतिस्वभावं दस्युह्नन
 शीलतां प्रतिशुश्राव अंगीचकार सिद्धिषु कार्यसिद्धिषु स्थितासुरेश्वर्यवान् सामर्थ्यवान् ॥ ८२ ॥ निर्मोचनेन गरे क्षुरांतान् तीक्ष्णधारान् लोहमयानित्यर्थः ओघसंहरक्षः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥